

se je odločil za to stroko. Šel je v Berlin, da se je izobraževal v laboratoriju profesorja Magnusa. Kmalu je tudi po svojih delih jako zaslovel in dobil, povrnivši se v domovino, leta 1853. mesto profesorja na Royal Institution v Londonu. Od tedaj je vedno mnogo preiskoval in pisal. Pečal se je z vsemi deli fizike in povsod je več ali manj pripomogel k napredku znanosti. Angleži so ga v obče imenovali drugega Faradaya, ker je bil ravno tako spreten v raziskovanju in imel ravno tako jasno pisavo, kakor ta veliki njegov rojak. Več let

je znanstveno preiskoval lednike v švicarskih gorah. Ker je bil dober govornik, povabili so ga nekaterekrat celo v Ameriko, da je ondi imel znanstvene govore. Kot pisatelj je imel veliko srečo. Njegova dela so se hitro prodajala in prevela tudi v druge jezike. Tako so vsa dela njegova izšla tudi v nemščini. Smrti njegove je kriva zmeta njegove žene. Bil je nekaj obolel in žena mu je po zmoti dala nekega strupa mesto zdravila. Bolnik je zmoto hitro spoznal, ali nobena protisredstva mu niso mogla več rešiti življenja. I. P.

Razne stvari.

Naše slike.

V današnjem listu smo poskušali podati celotno ilustracijo znane narodne pesmi „Ravbar“. Slike je narisal ob lanski slavnosti zmage pri Sisku slikar Adolf Karpellus. (Izvirnik je last stalne razstave učil na I. m. šoli.) A. K. se je rodil kot sin avstrijskega častnika v Galiciji l. 1869. Umetniško nadarjenost je po dedoval po svoji materi Lahinji. Ker ima jedno oko slabše od drugega, ni bil za vojaški stan, kateremu je bil odmenjen, temveč se je posvetil slikarstvu in je z jekleno pridnostjo pod navodom gg. prof. Gripenkerla in Trenkwalda premagal svojo naravno hibo. V zasebni lasti se nahajajo v Ljubljani oljnathe slike njegove: Veličastno vzneseni „Krištof Kolumb“, duhoviti „Ribič“ (po Prešernu), „Pramloča“ in „Mea Culpa — Mea culpa“. Vse slike se odlikujejo po duhoviti skladnji, izrazovitosti obrazov, po preprostem in naravnem kretanju oseb, po vkusnem zlaganju barv in zanimivi, pa ne usiljivi porabi svetlobe. Ker pripravlja mladi umetnik, ki biva sedaj v Parizu, dasi po rodu ptujec, še več podob, tičočih se našega slovstva, utegnili bi naše bralce zanimati, da sta prav sedaj pri gosp. I. Matijanu na Dunajski cesti razstavljeni sliko: „Pri smrtni postelji“ in „Ave Marija“.

† Josip Freuensfeld. Dne 23. grudna m. l. je zatisnil oči daleč od drage domovine — v Pragi — Josip Freuensfeld, učitelj v Ljutomeru na Štajerskem. Porojen 19. sušca l. 1861. pri Kapeli blizu Radgone, učiteljeval je od l. 1880. nekaj časa v Svétinjah pri Ormožu, sedaj pa v Ljutomeru. Ker je bolehal že dalje za kroničnim želodčnim katarom, šel je bil pred kratkim zdraviti se na Češko, a ondi ga je v najlepših letih nepričakovano zajela smrt. Bil je nadarjen pesnik in pisatelj, posrečili so se

mu navadno zlasti mladinski spisi. Pisal je za družbo sv. Mohorja in v razne liste pod imeni: Radinski, I. K. Klemenčič, Svoimir, Devojan. Njegovo knjižico „Venček pravljic in pripovedek“ smo omenjali lani v listu; izdal je poleg tega l. 1885. še knjižico „Mladini“. Naj mirno počiva vneti domoljub!

Železnico za ladije namerjajo v kratkem narediti v Ameriki in sicer čez zemsko ožino pri Chignectu v severni Ameriki. Da ne bode treba voziti se okrog Nove Šotlandije, kjer je morje jako nevarno, prevažali bodo ladije po železnici. Dvigali jih bodo na železnični voz z močnimi (hidravlskimi) stroji, potem pa jih prevažali po tiru, ki bode 12 metrov širok.

Srebro. Da ima srebro dandanes mnogo manj cene nego nekdanj, vé vsakdo. Srebrnega denarja je povsodi dosti, a včasih so ga ljudje skrbno hranili. Vzrok je ta, da pridobivajo dandanes mnogo srebra, leto za letom več, in sicer zlasti od l. 1878. sëm. Američan Leech kaže, da se je pridelalo l. 1878. srebra za 73¹/₂ milijona dolarjev (dolar nekako pet kron), l. 1888. že skoro 109 milijonov, l. 1891. pa že za 141 milijonov. Tako je padla cena srebru v tem času za dobro tretjino. Stvar je zanimiva za vsakoga, vesela pa zlasti za pasarje, ki delajo srebrne posode, in za — fotografe, ki porabijo mnogo srebra.

Most čez „Canal la Manche“, ali med Francijo in Anglijo. Kako bi zvezali Francijo in Anglijo s tako potjo, ki bi bila tudi za železnice in pešce, na to mislijo že dolgo. Poslednji načrt je ta, da bi napravili velikanski most na 72 velikih kamenitih stebrih, ki bi bili v vodi, nad vodo pa na jeklenih obokih, narejenih po vzgledu Eiffelovega stolpa v Parizu. Stroški bi bili 320 milijonov goldinarjev. Mislimo, da se to pač še ne zvrši kmalu, posebno ne iz političnih vzrokov. R. G. St.